

відкриває значні можливості для вирощування екологічно чистої (органічної) продукції, споживання якої в усьому світі зростає величезними темпами. До того ж, досвід в даному напрямку роботи в Україні вже є, тому що десь коло 400 тис. га землі сертифіковані для органічного сільського господарства. А продукція, яка вирощується на цих землях, користується значним попитом у країнах Європейського союзу.

Список використаних джерел:

1. Інвестиційна привабливість України. / Європейська Бізнес Асоціація (ЕВА) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.fincentre.ua
2. Найбільш інвестиційно привабливі країни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://rating.rbc.ru/articles/2011/07/14/33356430_tbl.shtml?2011/07/14/33356428
3. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні/ В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». Т.1 – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–119.

К. е. н. Краснікова Н. О., Прокопець Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ІНСТРУМЕНТИ ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ**

Для того, щоб вести успішну економічну, соціальну та науково-технічну політику, необхідно грамотно регулювати інвестиційну діяльність. На приток інвестицій також може впливати міжнародний інвестиційний імідж країни, який складається з розміру тіньового сектору економіки, політики країни та її законодавчої бази.

Щодо регулювання, то фінансові методи впливу зазвичай подібні з економічними. Але, якщо економічні методи охоплюють усі аспекти грошових відносин, то фінансові, – базуються тільки на грошових відносинах, пов'язаних з утворенням, розподілом і використанням грошових ресурсів, тому саме це дозволить нам відділити фінансові методи від економічних. Фінансові методи тісно пов'язані з розподільчою і контрольною функціями фінансів, та забезпечують їх реалізацію. А вже фінансові інструменти представляють собою набір фінансових показників, через які управлінська система може вплинути на господарську діяльність підприємств, зокрема до них можна віднести податкове регулювання.

Податкове регулювання інвестиційної активності передбачає застосування державою механізмів оподаткування, спрямованих на покращення умов

інвестування. Суб'єктом податкового регулювання виступає держава, а об'єктом – інвестиційна активність індивідуальних та інституціональних інвесторів будь-яких форм власності і організаційно-правових форм господарювання.

Податкове регулювання являє собою головний інструмент стимулювання інвестиційної активності та допомагає спрямувати інвестиції у пріоритетні галузі економіки за рахунок дискретного встановлення податкових ставок і податкових пільг. База оподаткування є базовим елементом оподаткування та може впливати на інвестиційну активність шляхом звуження, розширення або диференціації податкової бази для різних видів діяльності чи платників податків.

Такий інструмент як спрощення порядку ведення податкового обліку і складання звітності надає можливість заощадити кошти на адміністративних витратах та оплати консультативних послуг. Його застосування, як правило, веде до підвищення інвестиційної активності. Прикладом виступає ЄС, де була розроблена програма «Action Programme for Reducing Administrative Burdens in the EU» для скорочення адміністративних витрат (у тому числі у сфері адміністрування податків) на 25%. Програма велась з 2007–2012 роки та призвела до таких результатів – скорочення витрат за цей період відбулося на 26,98%, що становить 41 142,4 млн євро [2].

Диференційована ставка дозволяє зменшити навантаження на малі підприємства, сприяє посиленню конкуренції на ринку та покращити інвестиційну привабливість. Прикладом широкої диференціації ставок податків є Франція. ПДВ диференціюється у діапазоні 0-20%, податок на прибутки підприємств – 0-33%, податок на доходи – 0-45% (дохід до 9807€ – ставка становить 0%, 9,807–27,086€ – 14%, 27,086–72,617€ – 30%, 72,617–153,783€ – 41%, більше 153,783€ – 45% [3].

До спеціальних податкових інструментів інвестиційної активності можна віднести прискорену амортизацію, звільнення від сплати мита на засоби виробництва, які ввозяться в країну як внесок іноземного інвестора у статутний капітал підприємства, інвестиційний податковий кредит та коригування коефіцієнтів до ставок податків.

Можна зробити висновок, що інвестиційна діяльність являє собою одну з найважливіших умов інноваційно-технологічного розвитку країни. Система оподаткування мусить бути спрямована на розширення інвестиційної діяльності. Для цього потрібно застосувати в оподаткуванні диференційовану ставку податку, яка буде залежати від розміру прибутку та рівня використання прибутку на інвестиційно-виробничі завдання. Таким чином, країна зможе

активізувати інвестиційну діяльність у пріоритетних галузях економіки і сприяти збільшенню потенціалу економічного зростання.

Список використаних джерел:

1. Задоя А. О. Міжнародна інвестиційна діяльність : навч. посіб. / А. О. Задоя. – Дніпро, 2018.
2. Cutting Red Tape in Europe [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ec.europa.eu/commission/index_en
3. Direction Generale des Impots [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.impots.gouv.fr/portail/>

К. е. н. Лемберг А. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ»
ТА ЙОГО ВЛАСТИВОСТІ**

Сучасні економічні реалії розуміють під собою використання різних механізмів отримання прибутку, додаткового доходу, забезпечення стабільності. Фінансові інструменти досить часто використовуються державою, юридичними та фізичними особами для цих та інших цілей. Навіть в умовах нестабільності національної економіки, але за розвитку ринкових механізмів, застосування фінансових інструментів в Україні стає все більш поширеним. Разом з тим, їх участь в економічному механізмі несе нові загрози та небезпеки, що впливають із самої сутності фінансових інструментів. Відтак дослідження сутності та властивостей фінансових інструментів стає актуальним науковим завданням.

Формулювання поняття «фінансовий інструмент» є досить різноманітними за формою, але водночас збіжними за суттю. Однак існуючі недосконалості формулювань часто дають вагомні підстави до відмінностей у інтерпретації їх сутності. Так, наприклад, існують наступні формулювання поняття:

– фінансовий інструмент – це «контракт, результатом є створення фінансового активу одного суб'єкта господарювання і фінансового зобов'язання або інструменту власного капіталу іншого суб'єкта господарювання» [4];

– фінансовий інструмент – це «юридичний документ, що підтверджує певні договірні взаємовідносини або надає певні права» [5];

– фінансовий інструмент – це «фінансові активи чи пасиви, які можна купувати чи продавати на ринку та за допомогою яких здійснюється розподіл та перерозподіл створеного капіталу» [4];